

עין משפט
נר מצוה

א מ"י פ"ב מהלכות
יבום הלכה ג סתם
עשן כל טושי"ע אה"ע פ"י
קפו טע"ו ז

ב ב מ"י פ"ו מהלכות
איסורי ביאה הלכה א
ופי"ח הלכה ו סתם לחזין
קפי טושי"ע שם סתם ז
טע"ו ו סתם ב סעף א ז
ג ב מ"י פ"א מהלכות
איסורי ביאה הל' ט ז

גב:

הבא ע"י יבמתו בין בשוגג בין במדיה. איננו למד דמזיד ורצון
מדי גזווי ידבר לרצון היינו דמזיון למזל אש"י דפסיעו
הוא קמני יני דהכי אורחיה אכל דומא אכל כפי"ב דק"ק ודף טו:
(שם) נבז אלס מועד לעולם קסא מה בין מזיד לרצון וי"מ דה"ק בין
שיזא חזמו שוגג ומזיד כלומר שאלס
לעשות סך בין כרצון

הוא אנוס והיא לא אנוסה. תימה
דכזה ליה למינקט שניהם

מאוסים להיו רצוחא טפי וי"י דלגב
דנקט כרישא הוא שגב והיא מודה
בנקטת נמי הכא הוא אטום והיא לא
אטומה א"ל: קאמר והיא לא אטומה
אלא בראון אלא היא לא אטומה אבל
מוזיה או שגגת דהשתא תרייהו
אלא מיכוני לשם מזה: ור"א ח"א
בין ה"א ב"א. פ"י בקונטרס נ"ה
ה"א ב"א לגמז ציהא וצבא שניה
פירש ולא חילק בין ציהא לגמז
בדרבה לשלא בדרבה ואין גראה לר"י
בריון דמאן סבר אחד המערה ואחד
הגומר למה ליה מו למתיא ולא חילק
היומר בדרבה לגמז ציהא ועוד בדגמ'
ה"א וקאמן ע"י: פ"י מפרש מתיא הוא אשלא
בדרבה בחייבי לאוין מכלל דלא חילק
הרישא חייבי בשלא בדרבה וגראה
לר"י שהסופרים טעו וכחבו איפסא
ומיהו ה"אין צבא שניה אפשר לפרשו
כמו הראשון בין בדרבה לשלא בדרבה
ולפרשו בין קאמרי:

שאננסוהו עובדי כוכבים ובה
עליה. אין לפרש

[illegible]

לדעת תיפוק ליה דאגילוי עריות יהר
בן סורר (סנהדרין דף עד. וסס) אלף איי
איתו על הערוה וז"ל לו להשטט אס
לדיש לו למסור עזמו ליהרג אס ייז
יתמקשה דאין קישוי אלף לדעת א) וז
יש קישוי שלף לדעת או שהיה כנר
בקהל עולם כדאמר בבן סורר

רבן גמליאל פרק חמישי יבמות

חלקן ועשה מאמר. איבס אחד ויבמה אחת קאי דאוקמיא דלריך נמתינא:
כבשלמא חלקן ועשה מאמר אינערריך. נמתינא דאינו כלום: סד"א.
ל' עקיבא: ליגזור מאמר דבשר חליטה. דלניעי גט אטו מאמר
דמקמי חליטה קמיל דלא גזרינן: אלא חלקן ונתן גט. ביבס אחד

ויבנה אחת למה לי כיו' למחיל ליה
 האי גט אי למיטרס הא אימטרס
 היא וקרוטומיה עליו: **ועשמיך בעל**
ועשה מאמר. ויבנה אחת
 למה לי בשלמא בעל ונתן גט אימטרס
 למחיל חין אחר ביאה כלום דנפקא
 בהאי גיטא ולא בעיז חליה דביאה
 סימיהא אפקתה ליה: **ועד' לגור**
גט דבער ביאה. דלמא חסינא ליה
 בגט בלא חליה אטו גט דמקמי
 ביאה דלא לימרו גט כגי בימה
 במקום חליה: **אלא בעל ועשה מאמר.**
 למחיל קטני חמיו' הא אשמו היא:
אלא אידי דסנא חזק ועשה מאמר.

דלעטערדיק ליה דעלמאן תנא נמי כ'י' ושלש מחלוקת בדבר תנא קמא. דממתינן דלמא תלילה פסולה אין אחריה כלום אלבז ביאה פסולה אין אחריה כלום: ורבי נחמיה. דלמא אחת זו ואחת זו אין אחריה כלום: ואלבז יוסי בר חנן. דלמא אחת זו ואחת זו אין אחריה כלום דלמא זכא דפרשנא ליה דממתינן דלמא ביאה דליליג דלמא דלמאן ברש פירקין (נפיל ג'): אי ביאה אחר הגט הויא גזירה ביאה אחר הגט משום ביאה אחר תלילה דלג ליה למיעבול אחר תלילה ואי ביאה אחר מאמר כ'י' תלילה ליכא למיגזר דלמא ברש פירקין (סא):

הדרין עלך רבן גמליאל

הבא *על יבמתו בין בשוגג בין במזיד בין באונס בין ברצון אפי' הוא שוגג והיא מזידה הוא מזיד והיא שוגגת הוא אנוס והיא לא אנוסה היא אנוסה והוא לא אנוס אחד המערה ואחד הגומר קנה ולא חילק בין ביאה לביאה י^בוכן הבא על אחת מכל העריות שבתורה אי פסולות כגון אלמנה להכ"ג גרושה וחלוצה לכהן הדיוט ממזרת ונתינה לישראל בת ישראל לממזר ולתתן לפסלה ולא חילק בין ביאה לביאה: **גמ'** מאי אפי' לא מיבעיא קאמר לא מיבעיא הוא שוגג והיא קמכוונה למצוה אי נמי הוא מזיד והיא קמכוונה למצוה אלא אפי' הוא שוגג והיא מזידה ⁽⁶⁾ דתרווייהו לא קמכווני לשם מצוה אפילו הכי קנה תני ר' חייא אפי' ¹³שניהם שוגגים שניהם מזידים שניהם אנוסים דמתניתין הוי דמי אילימא כשאנסוהו עובדי כוכבים יבא עליה והאמר דבא אין אונס לערוה לפי שאין קישוי אלא לדעת אלא כישן והאמר רב יהודה יישן

[illegible]

הבא על ימחו שוגג. כסבור
שהיא אשמו או אשה אחרת:
מזיד. לשם זנות ולא לשם מנחה:
מפסול בגמרה: **המעררה**. שלא
לגמר ביחודה: **קנס**. וזה בגמלה
וייחודה בגט אם באל הויחודה: **בין**
ביאה לביאה. ג' בין ביאה בדררה
בשלה בדררה ובין הערלה לגמר
ביחודה: **וכן הכא על אחת מכל**
הפסולות. בנחת מכל הביעות
להללו: או פסולות. לכהונה כגון
אלמנה כו': **ד פסלה**. לכהונה
ששום זונה **א** וגורשה מיפסלה
ממנו דבי נשא אם היא
בת כסן דשוייה לזללה. ודוקא
עצמות או פסולות אבל ביאה זנות
פסויה לא משהיה לה זונה ולא פסלה
מן הכהונה דלא אשכחא מנה דפסל
אלא דבי אלעזר דלמר פניו הוה
כא פסויה שלא לשם אישות שהא
זונה לקמן בפירקין: **ממורה ופסיה**.
אלא אפסויה לכהונה קאי דהא פסויה
קיימא ולענין ברומה דבי נשא נמי
ליקרא למימר ועוד ביאה כסר מאי
מגרעה לא לאלא לענין הערלה

ישראל צהערהה כגמר ציהה:
ג. כסבור אשה אחרת היא:
מכונת: דטריוויו לא מיכווני
לא צישן. שנתקשה כשהוא ישן:
ישן

שהוא אינו עושה שום מעשה והוא
דנערה המאורסה ילפינן התם
מרוצח

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) נב' אפילו הוא שונג
והיא מודה הוא מזיד
והיא שונגת דמרוויחו
לא: (ב) ישי' ד"ה פסלה.
מיפסלה בהך ביאה
מפרומה:

תוספות ישנים

(א) וא"ת ויבאם ליה קישוי הלא אמרי' משמש מה בערות חייב ויבא דסיל פטור. ח"נ ו' או אפי' למיד חייב היינו תשים שהיה לו לערוס בהנאה מועטת ופירשם שהנאה מרובה אכל הכא שהדניקו עיניו וכוונתם כנר לא מתחייב עד שיקרא שה' נאנס הוא ולא יכול לערוס.

הוא) ללא תנאי. אולם, כפי שראינו, ישנן שתי דרכים להשיג את התוצאה הנכונה. דרך אחת היא להשתמש בשיטת ההצטרפות, ודרך שנייה היא להשתמש בשיטת ההפרדה. שיטת ההצטרפות היא שיטת חישובים פשוטה, אך שיטת ההפרדה היא שיטת חישובים מורכבת יותר. שיטת ההפרדה היא שיטת חישובים מורכבת יותר, אך שיטת ההצטרפות היא שיטת חישובים פשוטה יותר.

הודו עלך רבן גמליאל

הבא על יצמתו שוגג. כסבור
שהיא אשתו או אשה אחרת:

מוזיר: לשם וזות ולא לשם מזות:
אפי: חפרש בנמרד: העפרה: שלא
בגמר: ביאתו: קנה: וזה בנחלה
בנחלה וזה אס בזה להוציא: בין
ביאה לביאה: ו[בין ביאה בדררה
לשלא בדררה ובין הערה לגמר
הביאה:] וכן הכא על אחת מכל
הערכות: באחת מכל הביאות
האלו: או פסולות: להכונה כגון
לכהונה כו': ופסלה: להכונה
משום וזה [וגרשה מופסלה
מתרומה דבי נשא אם היא
בית כהן דשניה חבל אס: ודוקא
בעריות או פסולות חבל ביאה וזות
דפניה לא משויה לה וזה ולא פסלה
מן הכונה דלא אשמונה מנה דפסל
אלא כר' אלעזר דאמר פיוטי הבא
הא פניה של אס לשם אשמונה עשרה
וזה לקמן בפירקין:] ממזר ונסינה
לא אפסולה להכונה קאי דהא פסולה
וקיימא ולענין תרומה דבי נשא נמי
ליכא למימר ועוד ביאה כגון מאי
מערעל לא אלא לענין הערה

ישראל צהערהא כגמר ציהא:
ג. כסבור אשה אחרת היא:
מכונת: דטרווייבו לא מיכווני
לא צישן. שנתקשה כשהוא ישן:
ישן

שהוא אינו עושה שום מעשה והוא
דנערה המאורסה ילפינן התם
מרוצח

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones